

jutge, permet de comprovar com Huerta diu que algunes de les obres teòricament tramitades per la seua nora són, en realitat, seues. De fet, els detectius es feren passar per promotors i Huerta no va tenir miraments a concertar-hi negocis des del seu despatx de l'Ajuntament.

Entre les primeres informacions que han transcendit després de la detenció, es destaca que durant els darrers nou anys els seus comptes corrents havien acumulat uns ingressos de 12 milions d'euros, una quantitat que la investigació del cas considera molt superior a la que Huerta pot justificar per l'actuació professional o laboral.

No obstant això, la gran quantitat de caixes amb expedients, ordinadors i més documentació que s'emportà la Guàrdia Civil des de l'Ajuntament de Sant Josep, el seu despatx privat i domicilis particulars de la trama "farà que no es pugui acabar d'estudiar tota la documentació fins, almenys, d'aquí a uns quants mesos", advertien les forces de seguretat.

En un primer moment, varen ser detinguts Huerta, la seua esposa i la seua nora, Pilar Fernández, a més del fill de l'arquitecte, Antonio Huerta Chamorro. L'esposa fou posada en llibertat el primer dia, però la nora i el fill hagueren de pagar 80.000 euros de fiança cadascun per no anar a la presó. Tanmateix, Antonio Huerta Briz, suposat cap de la trama, va rebre ordre d'ingrés a la presó sense fiança.

Després d'aquest fet, sense precedents a l'illa malgrat el gran nombre de denúncies urbanístiques, els ecologistes s'han afanyat a demanar la paralització de totes les obres de Huerta i la demolició de totes les il·legals. Però l'Ajuntament, ara a mans progressistes, tem que ensorrar cases ja acabades i habitades pugui generar-li obligacions d'indemnització. El fiscal ha contestat de manera inequívoca: "Si no ho paralitza l'Ajuntament, ho haurà de fer el jutge", i ha remarcat que el fet que una obra il·legal sigui acabada i habitada no en canvia la il·legalitat.

A més a més, la fiscalia eivissenca ha anunciat que "el cas Huerta no ha acabat i hi haurà noves imputacions; el ventall que s'obre ara és molt gran".

Joan Lluís Ferrer

FRATS I CAMPS

Al carrer del Marquès de Zenete núm. 15 de València hi ha NTC Consultores, que presumptament pagava comissions al govern de Jaume Matas, Ambaixador de la Comunitat Valenciana.

L'ambaixador que deserta i un consultor de vaixells

Alguns dels episodis de presumpta corrupció a les illes Balears s'han escenificat a València.

Jaume Matas va ser el primer guardonat amb el títol honorífic d'Ambaixador de la Comunitat Valenciana, justament on resideix el propietari d'una consultoria que facturava estudis sobre nàutica, el sector agroalimentari al sud-est asiàtic...

Sembla un sainet, però la història és tèrbola. El principal empresari implicat en el cas *Ordinas* és un valencià, Francisco G. C., que de la capital de l'Horta estant redactava informes per al Consorci de Desenvolupament de les Illes Balears (CDEIB), en l'època en què la gerència requeia en la figura d'Antònia Ordinas. Francisco G. C. va ser detingut per policies provinents de Palma el proppassat 3 d'octubre, va haver de passar un dia reclòs a la comissaria i encara haurà de donar força més explicacions.

La seua empresa era la predilecta d'Ordinas i companyia. Li van encarregar estudis sobre nàutica –potser aprofitant la puixança de la matèria al País Valencià–, sobre el sector agroalimentari nord-americà i del sud-est asiàtic, sobre medi, sobre el moble mallorquí... La policia olorava que aquests informes no existien, i d'ací va venir la visita fugaç a València. El CDEIB pagava fins a 30.000 euros per cada estudi. Als quatre anys de govern de Matas, l'administració balear va abonar-li més d'un milió d'euros per una quarantena d'anàlisis.

GENERALITAT VALENCIANA

NTC Consultores és una firma dedicada, segons que consta al registre, a “serveis d’assessorament i consultoria en les àrees de qualitat, medi, organització, recursos humans, màrqueting, salut i seguretat laboral, informàtica i sistemes, seguretat informàtica i tecnologia”. Francisco G. C., que n’és administrador únic, assegura que tots i cadascun dels treballs van dur-se a terme, però una altra cosa és la necessitat de tots ells i els rumors que apunten a un possible acord amb Ordinas per tal d’esdevenir el consultor de capçalera: “Tu em contractes tot sovint, i jo t’abone un percentatge dels guanys a mesura que vaja cobrant”, seria l’entesa.

Ordinas ha arribat a insinuar que el seu cap –l’ex-director de Promoció Turística, Kurt Viaene– la pressionava per tal que li cedira una part de les comissions, i fins i tot ha afirmat que li deia que tot era perquè el conseller del ram, Josep Juan Cardona, també exigia una part del pastís. Una altra sembla que era la que ha brollat del jardí d’Ordinas, on hi havia plantats, dins d’un pot de Cola Cao, 200.000 euros i 10.000 dòlars.

Un ambaixador escàpol. Les connexions del govern de Matas i el País Valencià, però, tenen a veure directament amb la seua persona. Bon amic –boníssim, especialment a la nit eivissenca– d’Eduardo Zaplana, l’arribada de Francesc Camps a la Generalitat va alterar les relacions institucionals. El tarannà del nou president no era, ni de

lluny, el del liberal Zaplana, però Camps va haver de contemporitzar i el desembre del 2003, quan feia cinc mesos que era a Palau, va atorgar a Matas el càrrec honorífic –de nova creació– d’Ambaixador de la Comunitat Valenciana.

El reconeixement tenia a veure amb l’etapa de Matas al Ministeri de Medi Ambient, quan va aprovar-se el pla hidrològic que incloïa el transvassament de l’aigua de l’Ebre, més endavant derogat per José Luis Rodríguez Zapatero i María Teresa Fernández de la Vega. En concret, Camps valorava “l’exaltació, col·laboració i manifestacions que han contribuït a la difusió i defensa dels interessos de la Comunitat Valenciana”.

El premi és de caràcter indefinit –no ha quedat en suspens ara que Matas resideix als Estats Units i sembla ben poc interessat en tot allò que puga succeir entre Vinaròs i Pilar de la Foradada–, però el PSPV-PSOE acaba de demanar que Camps li l’ retire, arran del reguitzell de presumptes casos de corrupció que assetgen els seus anys de gestió.

En realitat, la relació entre Camps i Matas mai no excel·lí. El primer sempre ha vist com a tabús assumptes en què el segon no reparava: l’euroregió patrocinada per Pasqual Maragall –el País Valencià mai no en volgué saber res, mentre que les Illes hi accediren–; el memoràndum de les llengües de l’estat espanyol redactat pel ministre Miguel Ángel Moratinos –Camps forçà l’aparició del terme *valencià* allà on Matas no hi veié cap mal–; les emissions de TV3, que el valencià ha perseguit i el segon consentia... Fins i tot l’*eix de la prosperitat*, que compartien amb la Comunitat de Madrid, va quedar en no-res, i la *clàusula Camps*, ideada per tal d’aprovar l’Estatut valencià, mai no va ser gaire ben vista per Matas, com tampoc per Zaplana.

Ara que Matas té tants problemes, el victoriós Camps potser rumia, amb un punt de malícia, que aquell sempre pot brandar el seu passaport diplomàtic.

Victor Maceda

Darrer Diumenge d’Octubre 49è Aplec del Puig

Diumenge 26 d’octubre de 2008, 11 hores,
a la muntanyeta "de la patà" (El Puig de Santa Maria, l’Horta)

AUTODETERMINACIÓ DE TOTA LA NACIÓ

Parades, esplai infantil, dolçaines i tabals, paelles...

Parlaments:

- Joan Marc Passada: 100 anys de l’estelada
- Zaida Torregrossa: Per la independència
- Antoni Furió: 800 anys de Jaume I
- Josep Guia: 40 anys del PSAN

Homenatge i record de Josep Benet (del Cafè Lisboa)

Gresca musical de sobretaula

PSAN

Internet: www.psan.cat
correu-e: psan@psan.cat